

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 918

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 29 decembrie 2009

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Hotărârea nr. 33 din 26 noiembrie 2009 asupra contestației privind nerespectarea procedurii pentru organizarea și desfășurarea referendumului național consultativ din data de 22 noiembrie 2009	2-4	766/1.594/675. — Ordin al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale, interimar, al ministrului sănătății, interimar, și al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor pentru aprobarea Normelor tehnice privind fabricarea, natura și calitatea materiilor prime, ambalarea, etichetarea și comercializarea băuturilor alcoolice fermentate nedistilate, altele decât berea și vinul, destinate consumului uman ca atare	8-11
Hotărârea nr. 40 din 14 decembrie 2009 privind sesizările formulate de Alianța Politică PSD+PC, Organizația Județeană Caraș-Severin	5	ACTE ALE COMITETULUI INTERMINISTERIAL DE FINANȚĂRI, GARANȚII ȘI ASIGURĂRI	
Hotărârea nr. 41 din 14 decembrie 2009 asupra contestației privind constatarea situației de neaplicare corectă și unitară a dispozițiilor Legii nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, la nivelul județului Arad.....	6-7	202. — Hotărâre pentru aprobarea Normei privind finanțarea cu dobândă subvenționată a operatorilor economici, în numele și în contul statului (NI-FIN-06-IV/0).....	12-16
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
1.617. — Hotărâre pentru prorogarea termenului prevăzut la art. 6 din Hotărârea Guvernului nr. 620/2007 privind modalitatea de utilizare a fondurilor alocate de Uniunea Europeană prin intermediul Facilității Schengen și pentru fluxurile de numerar.....	7		

HOTĂRĂRI ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

HOTĂRĂREA Nr. 33

din 26 noiembrie 2009

asupra contestației privind nerespectarea procedurii pentru organizarea și desfășurarea referendumului național consultativ din data de 22 noiembrie 2009

Curtea Constituțională a fost sesizată cu contestația formulată de Asociația „Pro Democrația” și de Agenția de Monitorizare a Presei asupra nerespectării procedurii pentru organizarea și desfășurarea referendumului național consultativ din data de 22 noiembrie 2009, inițiat de Președintele României prin Decretul nr. 1.507 din 22 octombrie 2009 pentru organizarea unui referendum național, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 22 octombrie 2009.

Contestația este întemeiată pe dispozițiile art. 146 lit. i) din Constituție, ale art. 46 și 47 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale și ale art. 45 alin. (1) din Legea nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului, a fost înregistrată la Curtea Constituțională la data de 23 noiembrie 2009 și formează obiectul Dosarului nr. 8.1051/2009.

Prin contestația formulată, autorii acesteia solicită Curții Constituționale: 1. să anuleze Decretul Președintelui României nr. 1.507 din 22 octombrie 2009 pentru organizarea unui referendum național, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 22 octombrie 2009;

2. să infirme rezultatele referendumului național consultativ desfășurat în data de 22 noiembrie 2009.

I. În ceea ce privește cererea de anulare a Decretului Președintelui României nr. 1.507 din 22 octombrie 2009, autorii acesteia pun în discuție problema competenței instanței de contencios constituțional de a cenzura legalitatea decretului Președintelui prin care acesta decide organizarea unui referendum național consultativ. În opinia contestatorilor, Curtea Constituțională nu are această competență, ea aparținând, în temeiul art. 52 alin. (1) și art. 126 alin. (6) din Constituție și al art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, instanței de contencios administrativ, decretul fiind un act administrativ, cenzurabil de aceste instanțe. Se arată că în urma demersului în sistemul instanțelor judiciare de drept comun, Curtea de Apel București a respins ca inadmisibilă solicitarea de suspendare a executării Decretului nr. 1.507/2009. Respingerea cererii de suspendare a executării actului administrativ face însă imposibilă cenzurarea pe calea contenciosului administrativ a unui astfel de act, fără ca acesta să facă parte din categoria expresă și limitativă a actelor exceptate de la controlul judecătoresc, enumerate de art. 126 alin. (6) din Constituție. Pe de altă parte, decretelor prezidențiale nu intră nici în categoria actelor supuse controlului exercitat de Curtea Constituțională, indicate în art. 146 din Constituție. Nu este însă de conceput ca un act juridic să nu poată fi controlat sub aspectul legalității sale. Atât timp cât o acțiune de suspendare a executării unui decret prezidențial este respinsă ca inadmisibilă de instanța de contencios administrativ, ca urmare a admiterii unei excepții de inadmisibilitate a cererii invocate, întemeiată pe lipsa de competență materială a instanței, rezultă că nicio instanță de judecată, nici Curtea Constituțională nu poate cenzura validitatea unui astfel de act administrativ, ceea ce plasează instituția Președintelui României deasupra Constituției și a legii.

Cu privire la motivele ce se invocă pentru anularea Decretului Președintelui României nr. 1.507 din 22 octombrie 2009, se arată, în esență, că referendumul național consultativ, deși vizează, potrivit art. 90 din Constituție, exprimarea voinței poporului cu privire la anumite probleme de interes național, în realitate urmărește influențarea voinței electoratului în sensul aprobării referendumului. Organizarea unui referendum național consultativ în aceeași zi cu primul tur de scrutin al alegerilor prezidențiale în care președintele în funcție este și candidat pentru un al doilea (și ultim) mandat deturneză referendumul de la semnificația sa de expresie a voinței suverane a poporului, transformându-l într-un instrument electoral prezidențial. Președintele României utilizează în campania electorală competența sa constituțională de a decide organizarea unui referendum pe o temă populistă, ceea ce îi aduce un plus de notorietate, avantajându-se pe sine și dezavantajând pe ceilalți candidați, care nu dispun de același instrument prezidențial.

În concluzie, se susține că Decretul nr. 1.507 din 22 octombrie 2009 al Președintelui României este nelegal, fiind emis cu abuz de putere și cu deturnare de putere, impunându-se a fi anulat în tot.

II. Referitor la cererea de infirmare a rezultatelor Referendumului național consultativ desfășurat în data de 22 octombrie 2009, autorii contestației arată că Președintele României nu a avut o poziție echidistantă și echilibrată în ceea ce privește campania electorală pentru referendum, în condițiile în care „constituțional nu poate fi vorba de un plebiscit pentru aprobarea deciziei sale”. Astfel, campania pentru referendum a Președintelui României a fost orientată într-o singură direcție, de aprobare de către cetățeni, prin alegerea răspunsului „Da” de pe formularele conținând cele două întrebări ce au constituit obiectul referendumului.

Fiind cunoscută poziția Președintelui României cu privire la numărul parlamentarilor din România și la structura bicamerală a Parlamentului, astfel cum rezultă din discursul oficial susținut cu ocazia prezentării Raportului Comisiei prezidențiale de analiză a regimului politic și constituțional din România, aceste chestiuni fiind și subiectul celor două întrebări la care urmau să răspundă cetățenii, rezultă că întreaga campanie pentru referendum, care s-ar fi dorit a fi corectă și imparțială, s-a transformat în propagandă. Totodată, autoritățile statului nu au desfășurat nicio acțiune de informare a populației privind dezavantajele și avantajele fiecăreia dintre posibilitățile asupra căreia s-a cerut consultarea națiunii, iar campania Președintelui României a cuprins informații false sau trunchiate, care au deturnat grav adevărul. De pildă, nu s-a prezentat nicio informație comparativă privind costurile parlamentare în statele membre ale Uniunii Europene, ci doar costul referitor la cheltuielile din România, „o asemenea propagandă fiind populistă în timp de criză”. Or, un referendum național consultativ trebuie să exprime nu numai voința liberă a cetățenilor, ci și voința lor în cunoștință de cauză. Autorii contestației arată că, în lipsa unei campanii de informare corectă

a populației privind toate posibilitățile, avantajele și dezavantajele soluțiilor propuse și pe fondul unei campanii pentru referendum a Președintelui României vădit partizane, unilaterale și populiste, cetățenii, deși au votat liber, nu au votat în cunoștință de cauză, rezultatul referendumului fiind deci viciat.

CURTEA,

luând în dezbateri contestația formulată de Asociația „Pro Democrația” și de Agenția de Monitorizare a Presei, referitoare la nerespectarea procedurii pentru organizarea și desfășurarea referendumului național consultativ din data de 22 noiembrie 2009, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. i) din Constituție, ale art. 46 și 47 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, precum și ale art. 45 alin. (1) din Legea nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului, să soluționeze contestația formulată de Asociația „Pro Democrația” și de Agenția de Monitorizare a Presei la data de 23 noiembrie 2009 asupra nerespectării procedurii pentru organizarea și desfășurarea referendumului național consultativ din data de 22 noiembrie 2009.

Referitor la competența sa de a soluționa prezenta contestație, Curtea observă că se impun anumite precizări:

Potrivit art. 146 lit. i) din Constituție, Curtea Constituțională „veghează la respectarea procedurii pentru organizarea și desfășurarea referendumului și confirmă rezultatele acestuia”. În înțelesul prevederii constituționale menționate, soluționarea contestațiilor care sunt adresate Curții Constituționale cu privire la respectarea procedurii pentru organizarea și desfășurarea referendumului național consultativ presupune, printre altele, și verificarea constituționalității actelor normative emise în vederea organizării referendumului sau cele prin care se stabilesc norme cu caracter procedural de organizare și desfășurare a acestuia, în măsura în care soluționarea contestațiilor nu intră în atribuțiile birourilor electorale sau ale instanțelor judecătorești. Curtea Constituțională s-a pronunțat în acest sens prin Hotărârea nr. 1 din 15 octombrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 728 din 17 octombrie 2003.

Ca atare, Curtea Constituțională este competentă, potrivit art. 146 lit. i) din Constituție, să soluționeze prezenta contestație, astfel cum a fost formulată.

În esență, autorii contestației susțin că Decretul nr. 1.507 din 22 octombrie 2009 pentru organizarea unui referendum național este nelegal, fiind emis „cu abuz de putere și cu deturnare de putere”, iar rezultatul referendumului ar trebui, prin urmare, infirmat, deoarece voința cetățenilor a fost viciată printr-o campanie pentru referendum lipsită de echidistanță, partizană și incorectă, precum și datorită inexistenței unei campanii a autorităților statului de informare a cetățenilor asupra tuturor avantajelor și dezavantajelor pe care le presupune fiecare dintre cele două posibile răspunsuri la cele două întrebări ce au constituit obiectul referendumului național consultativ.

Decretul nr. 1.507 din 22 octombrie 2009 pentru organizarea unui referendum național, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 22 octombrie 2009, are următorul conținut:

„Art. 1. — Poporul român este chemat să își exprime voința cu privire la următoarele probleme de interes național:

1. trecerea la un Parlament unicameral; și

2. reducerea numărului de parlamentari la maximum 300 de persoane.

Art. 2. — Pentru realizarea celor prevăzute la art. 1, cetățenii sunt chemați să se pronunțe prin «DA» sau «NU» la următoarele întrebări:

1. «Sunteți de acord cu trecerea la un Parlament unicameral în România?»

2. «Sunteți de acord cu reducerea numărului de parlamentari la maximum 300 de persoane?»

Art. 3. — Data referendumului va fi 22 noiembrie 2009.”

În cuprinsul contestației sunt invocate, ca fiind încălcate, următoarele prevederi din Constituție: art. 1 alin. (3), (4) și (5) referitoare la valorile supreme ale statului român ca stat de drept, democratic și social, la principiul separației și echilibrului puterilor, respectiv la obligativitatea respectării în România a Constituției, a supremației sale și a legilor, ale art. 2 alin. (1) privind exercitarea suveranității naționale a poporului român prin organele sale reprezentative, constituite prin alegeri libere, periodice și corecte, precum și prin referendum, ale art. 16 alin. (2) potrivit căruia „Nimeni nu este mai presus de lege”, ale art. 21 alin. (1) care garantează accesul liber la justiție, ale art. 52 alin. (1) privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, ale art. 126 alin. (6) cu privire la garantarea controlului judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice, cu excepția celor care privesc raporturile cu Parlamentul, precum și a actelor de comandament cu caracter militar, și ale art. 146 referitoare la atribuțiile Curții Constituționale.

Examinând argumentele invocate în susținerea contestației, Curtea constată că acestea sunt neîntemeiate.

I. Cu privire la primul capăt de cerere al contestației, constând în anularea Decretului nr. 1.507 din 22 octombrie 2009 pentru organizarea unui referendum național, Curtea Constituțională urmează să verifice constituționalitatea acestuia, prin raportare la prevederile constituționale ce conferă Președintelui României prerogativa de a recurge la procedura referendumului, cu privire la probleme de interes național.

Astfel, art. 90 din Constituție prevede: „Președintele României, după consultarea Parlamentului, poate cere poporului să-și exprime, prin referendum, voința cu privire la probleme de interes național.” Prin Hotărârea nr. 7 din 7 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 759 din 8 noiembrie 2007, Curtea Constituțională a statuat că acest text fundamental „stabilește competența exclusivă a Președintelui României în materia referendumului cu privire la probleme de interes național, chiar dacă consultarea Parlamentului este obligatorie, în sensul că ea trebuie realizată, dar Președintele are libertatea deciziei. Numai Președintele României are dreptul de a decide care sunt problemele de interes național și, în cadrul acestora, de a stabili, prin decret, problema ce constituie obiectul referendumului și data desfășurării acestuia, așa cum prevăd dispozițiile art. 11 alin. (1) și (2) și ale art. 15 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului”.

Acest drept exclusiv al Președintelui își găsește suportul în dispozițiile constituționale ale art. 80 referitor la „Rolul Președintelui”, ale art. 2 alin. (1) potrivit căruia „Suveranitatea națională aparține poporului român, care o exercită prin organele sale reprezentative, [...], precum și prin referendum”, ale art. 81 alin. (2) referitor la legitimitatea electorală egală a Președintelui României cu legitimitatea Parlamentului și ale art. 1 alin. (4), care stabilește că „Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor — legislativă, executivă și judecătorească — în cadrul democrației constituționale”.

Curtea Constituțională constată că, în conformitate cu dispozițiile constituționale și legale menționate, Președintele României a consultat Parlamentul cu privire la organizarea, odată cu alegerile prezidențiale din data de 22 noiembrie 2009, a unui referendum cu privire la trecerea la un parlament unicameral și reducerea numărului membrilor Parlamentului României la maximum 300 de parlamentari. Demersul Președintelui s-a concretizat în Hotărârea nr. 37 din 21 octombrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 709 din 21 octombrie 2009, prin care Parlamentul României a avizat negativ inițierea respectivului referendum național consultativ.

În temeiul prerogativelor sale constituționale conferite de art. 90 din Legea fundamentală, Președintele României a emis Decretul nr. 1.507/2009 pentru organizarea unui referendum național consultativ, stabilind atât obiectul, cât și data la care acesta va avea loc.

Așadar, în cadrul atribuțiilor ce îi revin cu privire la organizarea și desfășurarea referendumului, Curtea Constituțională constată că decretul prezidențial respectă condițiile imperative impuse de Constituție: Decretul nr. 1.507 din 22 octombrie 2009 pentru organizarea unui referendum național a fost emis în baza art. 90 și al art. 100 din Constituție, după consultarea Parlamentului; că acesta stabilește, potrivit art. 11 alin. (2) din Legea nr 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului, problemele de interes național care se supun referendumului și data desfășurării acestuia și că, potrivit art. 100 alin. (1) din Legea fundamentală, decretul a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 22 octombrie 2009 și a fost adus la cunoștința publică prin presă, radio și televiziune.

Argumentele formulate de autorii contestației în sensul anulării, ca fiind nelegal, a decretului prezidențial, motivat de faptul că a fost emis „cu abuz de putere și cu deturnare de putere” nu pot fi primite de Curtea Constituțională, deoarece aceste considerații nu dovedesc nesocotirea normelor și principiilor constituționale pe care Legea fundamentală le are în vedere pentru exercitarea atribuției prevăzute de art. 146 lit. i) din Constituție.

Având în vedere considerentele expuse, dispozițiile art. 146 lit. i) din Constituție, ale art. 11 alin. (1) lit. B.c), ale art. 46 și 47 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, precum și ale art. 45 alin. (1) din Legea nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

HOTĂRĂȘTE:

Respinge contestația formulată de Asociația „Pro Democrația” și Agenția de Monitorizare a Presei privind nerespectarea procedurii pentru organizarea și desfășurarea Referendumului național consultativ din data de 22 noiembrie 2009.

Definitivă și general obligatorie.

Dezbaterile au avut loc în data de 26 noiembrie 2009 și la acestea au participat: Ioan Vida, președinte, Nicolae Cochinescu, Aspazia Cojocaru, Acsinte Gaspar, Petre Lăzăroiu, Ion Predescu, Puskás Valentin Zoltán, Tudorel Toader și Augustin Zegrean, judecători.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

HOTĂRÂREA Nr. 40
din 14 decembrie 2009

privind sesizările formulate de Alianța Politică PSD+PC, Organizația Județeană Caraș-Severin

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

La data de 8 decembrie 2009, Biroul Electoral Central a înaintat Curții Constituționale sesizările formulate de Alianța Politică PSD+PC, Organizația Județeană Caraș-Severin, înregistrate la Biroul Electoral Central cu nr. 805/C/BEC/PR/2009 din 7 decembrie 2009, respectiv nr. 806/C/BEC/PR/2009 din 8 decembrie 2009. La Curtea Constituțională s-a constituit Dosarul nr. 8.208F/2009.

Potrivit dispozițiilor art. 52 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, cererea se soluționează fără citarea părților, cu participarea numai a judecătorilor Curții, pe baza sesizării și a celorlalte documente aflate la dosar.

Sesizările menționate au fost adresate Biroului Electoral Central de Alianța Politică PSD+PC, Organizația Județeană Caraș-Severin, și au ca obiect solicitarea ca această instituție să dispună renumărarea voturilor exprimate în anumite secții de votare din județul Caraș-Severin, în temeiul art. 7⁸ alin. (1) lit. h) din Legea nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României.

În motivarea acestor cereri se arată că, la 3 secții de votare, listele electorale permanente au fost semnate în dreptul numelor unui număr de 21 de cetățeni care nu s-au prezentat la vot întrucât lucrează în străinătate, la o secție de votare, pe lista electorală permanentă apare semnătura unui cetățean decedat, iar la alte două există neconcordanțe între numărul de semnături de pe listele electorale permanente și numărul total de voturi exprimate înscrise în procesele-verbale.

Reprezentantul Ministerului Public, punând concluzii în temeiul art. 30 alin. (1) din Legea nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, consideră că sesizarea este

inadmisibilă, întrucât Curtea Constituțională nu are ca atribuții soluționarea cererilor vizând renumărarea voturilor, atribuit exclusiv al Biroului Electoral Central, potrivit art. 7⁸ alin. (1) lit. h) din Legea nr. 370/2004. În continuare, precizează că, pentru ipoteza în care Curtea va aprecia că cererea este admisibilă, solicită respingerea acesteia. În acest sens, consideră că susținerile cuprinse în aceasta sunt nefondate și neîntemeiate, arătând că afirmațiile contestatorului nu sunt în niciun fel dovedite.

CURTEA,

analizând cererea în raport cu prevederile Constituției și ale Legii nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, văzând documentele aflate la dosar, precum și concluziile reprezentantului Ministerului Public, reține următoarele:

Atribuțiile Curții Constituționale, în ansamblul procesului electoral referitor la alegerea Președintelui României, sunt reglementate de prevederile art. 2 alin. (2) și ale art. 24 alin. (1) din Legea nr. 370/2004, prevederi edictate în aplicarea dispozițiilor art. 146 lit. f) din Constituție. Acestea nu presupun vreo atribuție a Curții Constituționale referitoare la renumărarea voturilor.

Potrivit dispozițiilor art. 7⁸ alin. (1) lit. h) din Legea nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, Biroul Electoral Central dispune renumărarea voturilor într-o secție de votare sau refacerea centralizării voturilor și a rezultatului alegerilor, în situația în care constată că au fost comise erori sau există neconcordanțe între datele consemnate în procesele-verbale.

Astfel cum rezultă din adresa de înaintare a celor două sesizări către Curtea Constituțională, Biroul Electoral Central și-a exercitat această atribuție legală și „a constatat că nu există erori sau neconcordanțe între datele consemnate în procesele-verbale”.

Curtea observă că singura solicitare formulată de Alianța Politică PSD+PC prin cele două sesizări o reprezintă renumărarea voturilor exprimate în anumite secții de votare din județul Caraș-Severin. Această solicitare a fost deja soluționată de Biroul Electoral Central, astfel cum s-a arătat mai sus. Prin urmare, cererea este lipsită de obiect, urmând să fie respinsă ca inadmisibilă.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. f) din Constituție, al art. 11 alin. (1) lit. B.a), al art. 37 din Legea nr. 47/1992, precum și al art. 2 alin. (2) și al art. 24 din Legea nr. 370/2004,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

HOTĂRĂȘTE:

Respinge, ca inadmisibile, sesizările formulate de Alianța Politică PSD+PC, Organizația Județeană Caraș-Severin, înregistrate la Biroul Electoral Central cu nr. 805/C/BEC/PR/2009 din 7 decembrie 2009, respectiv nr. 806/C/BEC/PR/2009 din 8 decembrie 2009, care formează obiectul Dosarului nr. 8.208F/2009 al Curții Constituționale.

Hotărârea este definitivă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

HOTĂRÂREA Nr. 41

din 14 decembrie 2009

asupra contestației privind constatarea situației de neaplicare corectă și unitară a dispozițiilor Legii nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, la nivelul județului Arad

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

La data de 9 decembrie 2009 a fost înregistrată la Curtea Constituțională, cu nr. J6.332 din 9 decembrie 2009, Adresa nr. 816/C/BEC/PR din 9 decembrie 2009 prin care Biroul Electoral Central a transmis Curții Constituționale „sesizarea formulată de Alianța Politică PSD + PC Arad”, referitoare la „constatarea situației de neaplicare corectă și unitară” a dispozițiilor Legii nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, la nivelul județului Arad.

Contestația formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 8.234F/2009, la care au fost atașate contestația formulată de Alianța Politică PSD + PC Arad, precum și anexele nr. 1 și 2 depuse de contestator.

În temeiul dispozițiilor art. 52 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale și ale art. 30 alin. (1) din Legea nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, contestațiile se soluționează fără înștiințarea părților, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, pe baza sesizării și a celorlalte documente aflate la dosar.

În motivarea contestației adresate Biroului Electoral Central de către Alianța Politică PSD + PC Arad, se arată că a fost identificat „un număr de 97 de persoane care au votat pe listele suplimentare, fără a avea calitatea de membru al biroului electoral al secției de votare, nu făceau parte din personalul de pază și nici nu au fost înregistrați ca omiși de pe listele electorale permanente”. Mai mult decât atât, se susține că „cea mai mare parte a listelor semnate și ștampilate de președinți ai birourilor secțiilor de votare nu sunt nici măcar semnate de către cei înscriși pe aceste liste suplimentare, ceea ce înseamnă că membrul biroului electoral însărcinat cu această atribuție a procedat la acordarea ștampilei cu mențiunea «votat» și a buletinului de vot înainte de a semna persoana în listă”. Astfel de situații, care demonstrează, în opinia contestatorului, încălcarea art. 19⁵ alin. (6) din Legea nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, sunt indicate în anexa nr. 1, care cuprinde o evidență a cetățenilor cu drept de vot, datele de identitate corespunzătoare și secția de votare de domiciliu, comparativ cu secția de votare unde aceștia și-au exercitat efectiv dreptul de vot, precum și în anexa nr. 2, cuprinzând copii ale unor tabele cu alegătorii care își exercită dreptul de vot fie în altă secție de votare decât cea de domiciliu sau care sunt omiși din lista electorală permanentă, respectiv cu alegătorii care își exercită dreptul de vot prin intermediul urnei speciale la turul II al alegerilor pentru Președintele României din data de 6 decembrie 2009.

În concluzie, contestatorul solicită Biroului Electoral Central „exercitarea în mod corect și imparțial a atribuției principale (a Biroului Electoral Central — n.n.), în sensul constatării situației de neaplicare corectă și unitară a Legii nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României la nivelul județului Arad”.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a contestației, arătând, în esență, că documentele anexate, în copie, contestației sunt irelevante și nu pot proba susținerile contestatorului. Astfel, tabelele întocmite pe calculator ce menționează un număr total de 94 de persoane, cu domiciliul acestora, CNP, seria și numărul CI, secția de votare și secția de votare de domiciliu nu pot avea vreo semnificație în lipsa listelor permanente corespunzătoare fiecărei secții de votare, necesar a fi depuse pentru confruntare. Totodată, înscrierea unor persoane pe listele suplimentare ale diferitelor secții nu face dovada exercitării în mod ilegal a dreptului la vot la o altă secție decât cea de domiciliu. De asemenea, nu se pot reține susținerile autorului contestației privind încălcarea art. 19⁵ alin. (6) din Legea nr. 370/2004 de către membrii vreunei secții de votare, deoarece, potrivit Deciziei Biroului Electoral Central din 13 noiembrie 2009, numărul alegătorilor care au votat pentru alegerea Președintelui României se stabilește prin numărarea semnăturilor înscrise în copia listei electorale permanente și în tabelele cu listele suplimentare pentru cei care au votat în altă secție de votare decât cea de domiciliu sau care au fost omiși din lista electorală permanentă.

CURTEA,

examinând contestația în raport cu prevederile Legii nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, văzând concluziile reprezentantului Ministerului Public, precum și documentele aflate la dosar, reține următoarele:

Potrivit dispozițiilor art. 146 lit. f) din Constituție, ale art. 37 și 38 din Legea nr. 47/1992, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 643 din 16 iulie 2004, precum și celor ale art. 2 alin. (2) din Legea nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 29 septembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, Curtea Constituțională este competentă și legal sesizată să soluționeze contestația formulată de Alianța Politică PSD + PC Arad privind constatarea situației de neaplicare corectă și unitară a dispozițiilor Legii nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, la nivelul județului Arad.

Examinând contestația, Curtea constată că, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. f) din Constituție, precum și celor ale art. 37 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, aceasta „veghează la respectarea procedurii pentru alegerea Președintelui României și confirmă rezultatele sufragiului”. În aplicarea acestei atribuții a Curții Constituționale, art. 2 alin. (2) din Legea nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României prevede că instanța de contencios constituțional, „potrivit art. 146 lit. f) din Constituție, republicată, veghează la respectarea în întreaga țară a prevederilor prezentei legi și confirmă rezultatele sufragiului”. În exercitarea aceleiași competențe conferite de norma fundamentală menționată, art. 24 alin. (1) din Legea nr. 370/2004 prevede: „Curtea Constituțională anulează alegerile în cazul în care votarea și stabilirea rezultatelor au avut loc prin fraudă de natură să modifice atribuirea mandatului sau, după caz, ordinea candidaților care pot participa la al doilea tur de scrutin. (...)”, iar la alin. (2) se arată că „Cererea de anulare a alegerilor se poate face de partidele și candidații care au participat la alegeri (...)”.

În acest context, Curtea Constituțională constată că prezenta contestație, formulată în cadrul atribuției prevăzute de art. 146

lit. f) din Constituție și constând în cererea de constatare a situației de neaplicare corectă și unitară a dispozițiilor Legii nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, la nivelul județului Arad, este formulată de Alianța Politică PSD + PC Arad. Totodată, potrivit art. 12 din Legea partidelor politice nr. 14/2003, „(1) Partidele politice au ca subdiviziuni organizații teritoriale, potrivit organizării administrative a țării, care au numărul minim de membri prevăzut de statut.

(2) Organele locale pot reprezenta partidul politic față de terți la nivelul local corespunzător, pot deschide conturi la bancă și răspund de gestionarea acestora.”

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. f) din Constituție, al art. 11 alin. (1) lit. B. a), al art. 37 și 38 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, precum și al art. 2 alin. (2) și al art. 24 din Legea nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

HOTĂRĂȘTE:

Respinge, ca inadmisibilă, contestația formulată de Alianța Politică PSD + PC Arad privind constatarea situației de neaplicare corectă și unitară a dispozițiilor Legii nr. 370/2004 pentru alegerea Președintelui României, la nivelul județului Arad.

Hotărârea este definitivă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru prorogarea termenului prevăzut la art. 6 din Hotărârea Guvernului nr. 620/2007 privind modalitatea de utilizare a fondurilor alocate de Uniunea Europeană prin intermediul Facilității Schengen și pentru fluxurile de numerar

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, având în vedere prevederile:

— Legii nr. 157/2005 pentru ratificarea Tratatului dintre Regatul Belgiei, Republica Cehă, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Irlanda, Republica Italiană, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Marele Ducat al Luxemburgului, Republica Ungară, Republica Malta, Regatul Țărilor de Jos, Republica Austria, Republica Polonă, Republica Portugheză, Republica Slovenia, Republica Slovacă, Republica Finlanda, Regatul Suediei, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (state membre ale Uniunii Europene) și Republica Bulgaria și România privind aderarea Republicii Bulgaria și a României la Uniunea Europeană, semnat de România la Luxemburg la 25 aprilie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 465 din 1 iunie 2005;

— Deciziei Comisiei Europene C (2009)10.399 de modificare a Deciziei Comisiei Europene C (2007)1.417 privind gestionarea și controlul părții consacrate acquis-ului Schengen din cadrul Facilității Schengen și pentru fluxurile de numerar pentru perioada 2007—2009,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Termenul prevăzut la art. 6 din Hotărârea Guvernului nr. 620/2007 privind modalitatea de utilizare a fondurilor alocate de Uniunea Europeană prin intermediul Facilității

Schengen și pentru fluxurile de numerar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 419 din 22 iunie 2007, cu modificările ulterioare, se prorogă până la data de 31 martie 2010.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu
Ministrul administrației și internelor,
Vasile Blaga

București, 23 decembrie 2009.
Nr. 1.617.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII,
PĂDURILOR ȘI DEZVOLTĂRII
RURALE
Nr. 766 din 16 decembrie 2009

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 1.594 din 17 decembrie 2009

AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU
PROTECȚIA CONSUMATORILOR
Nr. 675 din 18 decembrie 2009

ORDIN

pentru aprobarea Normelor tehnice privind fabricarea, natura și calitatea materiilor prime, ambalarea, etichetarea și comercializarea băuturilor alcoolice fermentate nedistilate, altele decât berea și vinul, destinate consumului uman ca atare

Văzând Referatul de aprobare nr. 129.435 din 15 decembrie 2009, întocmit de Direcția generală politici agricole, având în vedere prevederile art. 34 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2001 privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor, republicată, ale Regulamentului (CEE) nr. 2.658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 8/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, ale Hotărârii Guvernului nr. 284/2009 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor și ale Hotărârii Guvernului nr. 1.718/2008 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale, interimar, ministrul sănătății, interimar, și președintele Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele tehnice privind fabricarea, natura și calitatea materiilor prime, ambalarea, etichetarea și comercializarea băuturilor alcoolice fermentate nedistilate, altele decât berea și vinul, destinate consumului uman ca atare, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — (1) Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor și Ministerul Sănătății, prin structurile lor centrale și teritoriale cu atribuții în domeniu, vor verifica modul de respectare a prevederilor prezentului ordin.

(2) Nerespectarea prevederilor prezentului ordin se sancționează potrivit Ordonanței Guvernului nr. 42/1995 privind producția de produse alimentare destinate comercializării, republicată, Ordonanței Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și Legii nr. 363/2007 privind combaterea practicilor incorecte ale comercianților în relația cu consumatorii și armonizarea reglementărilor cu legislația europeană privind protecția consumatorilor.

Art. 3. — Băuturile alcoolice fermentate nedistilate, produse în conformitate cu normele tehnice, se încadrează în Nomenclatura combinată cuprinsă în anexa nr. 1 la Regulamentul (CEE) nr. 2.658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun, cu modificările și completările ulterioare, la poziția tarifară corespunzătoare nomenclurii combinate și notei explicative la Sistemul armonizat.

Art. 4. — (1) La data intrării în vigoare a prezentului ordin, stocurile de băuturi fermentate, altele decât berea și vinul, destinate consumului uman ca atare, existente în rețeaua de comercializare sau fabricate înaintea intrării în vigoare a prezentului ordin, existente în depozitele producătorilor, se comercializează până la epuizare.

(2) Se interzice utilizarea stocurilor de etichete care nu sunt conforme cu prevederile prezentului ordin.

(3) Prevederile prezentului ordin nu se aplică băuturilor alcoolice fermentate nedistilate, fabricate și/sau comercializate în mod legal într-un stat membru al Uniunii Europene sau în Turcia ori care sunt fabricate în mod legal într-un stat semnatar al Acordului privind Spațiul Economic European, cu condiția ca cerințele aplicabile acestor produse în statul respectiv să asigure un nivel de protecție echivalent cu cel prevăzut în normele tehnice cuprinse în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 5. — În vederea asigurării și verificării trasabilității materiilor prime utilizate, a aromatizanților și altor aditivi alimentari utilizați, conform prevederilor normelor tehnice, producătorii de băuturi alcoolice fermentate nedistilate, altele decât berea și vinul, vor înființa și vor completa un registru special de evidență, vizat și verificat de către inspecțiile tehnice în agricultură din cadrul direcțiilor pentru agricultură și dezvoltare rurală județene și a municipiului București, al cărui model este prevăzut în anexa la normele tehnice.

Art. 6. — Nerespectarea prevederilor prezentului ordin de către producători conduce la retragerea licenței și interzicerea producerii, îmbutelierii și comercializării băuturilor alcoolice fermentate nedistilate.

Art. 7. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale și al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor nr. 334/432/2009 pentru aprobarea Normelor tehnice privind definirea, descrierea, prezentarea și etichetarea băuturilor alcoolice fermentate nedistilate, altele decât berea și vinul, destinate consumului uman ca atare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 554 din 10 august 2009.

Art. 8. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii, pădurilor și
dezvoltării rurale, interimar,
Radu Mircea Berceanu

Ministrul sănătății, interimar,
Adriean Videanu

Președintele Autorității Naționale pentru
Protecția Consumatorilor,
Constantin Cerbulescu

NORME TEHNICE

privind fabricarea, natura și calitatea materiilor prime, ambalarea, etichetarea și comercializarea băuturilor alcoolice fermentate nedistilate, altele decât berea și vinul, destinate consumului uman ca atare

CAPITOLUL I
Dispoziții generale

Art. 1. — Prezentele norme tehnice stabilesc materiile prime, procedurile prin care pot fi obținute băuturile alcoolice fermentate nedistilate, altele decât berea și vinul, destinate consumului uman ca atare, modul de prezentare în vederea comercializării, sistemul de evidență a materiilor prime, producției și cantităților comercializate, precum și autoritățile responsabile cu verificarea modului de respectare a prevederilor prezentelor norme tehnice de către operatorii din domeniu.

Art. 2. — (1) Băuturile alcoolice fermentate nedistilate, altele decât berea și vinul, destinate consumului uman ca atare, sunt produse alcoolice fermentate nedistilate obținute în exclusivitate prin fermentarea unor produse agricole.

(2) Produsele agricole admise pentru a fi utilizate ca atare sau în amestec la fabricarea băuturilor alcoolice fermentate nedistilate, altele decât berea și vinul, destinate consumului uman ca atare, sunt următoarele:

a) fructe și/sau părți de fructe, cu excepția strugurilor, provenite din plantații pomicole și/sau din plantații de arbuști fructiferi din cultura și/sau flora spontană;

b) produse apicole;

c) must sau/și must concentrat sau/și must concentrat rectificat obținut în exclusivitate din produsele agricole prevăzute la alin. (2) lit. a).

(3) Producerea băuturilor alcoolice fermentate nedistilate, altele decât berea și vinul, destinate consumului uman ca atare, din alte produse agricole decât cele prevăzute la alin. (2) lit. a)—c) se va face la solicitarea operatorilor economici, prin elaborarea de norme tehnice de producere pentru fiecare produs în parte de către Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, Ministerul Sănătății și Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, cu respectarea prevederilor art. 34 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2001 privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor, republicată.

Art. 3. — (1) Utilizarea la fermentare a zaharurilor, a amidonului sau a altor produse similare în scopul creșterii potențialului alcoolic este interzisă.

(2) Concentrația alcoolică în volume dobândită a băuturilor alcoolice fermentate nedistilate, altele decât berea și vinul, destinate consumului uman ca atare, în momentul punerii în consum, trebuie să provină în totalitate ca urmare a fermentației alcoolice a zaharurilor din compoziția naturală a produselor agricole prevăzute la art. 2 alin. (2).

Art. 4. — (1) În vederea îmbunătățirii sau corectării caracteristicilor organoleptice ale băuturilor alcoolice fermentate nedistilate, altele decât berea și vinul, destinate consumului uman ca atare, este permisă utilizarea aditivilor alimentari: coloranți, conservanți, acidifianți, îndulcitori alimentari, cu respectarea prevederilor legale în vigoare, cu condiția de a nu modifica natura, substanța sau calitatea acestor băuturi pentru a înșela consumatorul.

(2) Aromatizarea este permisă cu substanțe aromatizante naturale și/sau produse aromatizante naturale și/sau substanțe aromatizante identice cu cele naturale și/sau plante aromatice ori mirodenii, cu excepția aromelor de struguri, fără a denatura gustul, natura, substanța sau calitatea acestor băuturi.

Art. 5. — Pentru producerea băuturilor alcoolice fermentate nedistilate, altele decât berea și vinul, destinate consumului uman ca atare, adaosul de apă, eventual distilată sau demineralizată, este permis cu condiția de a nu se modifica calitățile organoleptice ale produsului și calitatea acesteia să fie în conformitate cu prevederile legale în domeniu. După caz, se

poate utiliza apa minerală naturală care se încadrează în prevederile Directivei Consiliului din 15 iulie 1980 de apropiere a legislațiilor statelor membre privind exploatarea și comercializarea apelor minerale naturale 80/777/CEE.

Art. 6. — Concentrația alcoolică în volume dobândită a băuturilor alcoolice fermentate nedistilate, altele decât berea și vinul, destinate consumului uman ca atare, este de:

— minimum 1,2% vol. alcool în volume până la maximum 10% vol. alcool în volume pentru produsele fabricate din produse agricole prevăzute la art. 2 alin. 2 lit. a);

— minimum 10,1% vol. alcool în volume până la maximum 15% vol. alcool pentru produsele fabricate din produse agricole prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. b) și c).

Art. 7. — (1) Băuturile alcoolice fermentate nedistilate altele decât berea și vinul, destinate consumului uman ca atare, se comercializează sub denumirea „Băuturi alcoolice fermentate nedistilate”.

(2) Pentru băuturile alcoolice fermentate nedistilate, care se obțin prin fermentarea exclusivă a unui fruct este permisă utilizarea denumirii „băutură alcoolică fermentată nedistilată”, însoțită de numele fructului.

(3) Băuturile alcoolice fermentate nedistilate care se obțin prin fermentarea exclusivă a amestecurilor de fructe se pot comercializa sub denumirea „băutură alcoolică fermentată nedistilată din fructe”.

(4) Denumirea „băutură alcoolică fermentată nedistilată obținută prin fermentarea exclusivă a merelor/perelor” poate fi înlocuită cu denumirea „cidru” de mere/pere.

(5) Băuturile prevăzute în prezentele norme tehnice, obținute prin fermentarea exclusivă a produselor apicole, pot purta denumirea „hidromel”.

Art. 8. — La obținerea băuturilor alcoolice fermentate nedistilate, altele decât berea și vinul, destinate consumului uman ca atare, sunt permise următoarele practici:

a) *amestec* — constă în operațiunea de a pune împreună două sau mai multe băuturi alcoolice fermentate nedistilate obținute din aceleași produse agricole admise la utilizare, potrivit art. 2 alin. (2);

b) *cupaj* — constă în operațiunea de a pune în proporții diferite două sau mai multe băuturi alcoolice fermentate nedistilate din aceeași categorie.

Art. 9. — Amestecul între diferitele produse agricole, în vederea obținerii băuturilor alcoolice fermentate nedistilate, altele decât berea și vinul, destinate consumului uman ca atare, se poate face numai în cadrul aceleiași grupe de produse agricole prevăzute la art. 2 alin. (2).

Art. 10. — (1) Registrul special de evidență va conține în mod obligatoriu următoarele informații:

a) produsul agricol admis la fabricarea băuturilor alcoolice fermentate nedistilate, însoțit de buletinul de analiză;

b) furnizorul materiei prime agricole sau al produsului agricol folosit la fabricarea băuturilor alcoolice fermentate nedistilate și documentele de evidență a circulației acestora;

c) aditivi alimentari (conservanți, acidifianți, arome, îndulcitori și alți aditivi) și cantitățile utilizate;

d) denumirea sub care se comercializează băutura;

e) loturile de produs finit rezultate (numărul lotului și data fabricării).

(2) Fiecare lot de produs finit va fi însoțit de fișa tehnică, buletin de analiză și proba-martor.

(3) Direcțiile pentru agricultură și dezvoltare rurală județene și a municipiului București, în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 357/2003 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la acordarea, suspendarea și retragerea (anularea) licențelor de

fabricație operatorilor economici care desfășoară activități în domeniul producției de produse alimentare, cu modificările și completările ulterioare, vor elibera licențe de fabricație operatorilor economici care desfășoară activități în domeniul producției de produse prevăzute la domeniul VIII, pct. 4 din anexa nr. 1 la regulamentul menționat, pentru fiecare produs fabricat din materiile prime prevăzute la art. 2 alin. (2), ținând în acest sens un registru de evidență pentru fiecare operator economic și categorie de produs în parte.

CAPITOLUL II

Producerea, etichetarea și comercializarea

Art. 11. — (1) Producerea, îmbutelierea și comercializarea băuturilor alcoolice fermentate nedistilate, altele decât berea și vinul, se fac în baza licenței de fabricație eliberate conform Ordinului ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 357/2003, cu modificările și completările ulterioare, și cu respectarea prevederilor prezentelor norme tehnice.

(2) Fără a aduce atingere prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 42/1995 privind producția de produse alimentare destinate comercializării, republicată, în vederea obținerii licenței de fabricație pentru domeniul VIII, pct. 4 din anexa nr. 1 la regulamentul aprobat prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 357/2003, cu modificările și completările ulterioare, solicitanții vor prezenta pentru fiecare produs menționat în prezentele norme tehnice modelul de etichetă și contraetichetă, după caz, a produsului, însoțit de un aviz de conformitate a sistemului de etichetare emis de inspecțiile tehnice pentru agricultură, cu consultarea prealabilă a comisiunilor regionale pentru protecția consumatorilor.

Art. 12. — Spațiile de producție în care se realizează, se depozitează și se îmbuteliază băuturile definite în prezentele norme tehnice sunt locații distincte, utilizate în exclusivitate pentru producerea acestei categorii de băuturi, fiind altele decât cele utilizate pentru producerea, condiționarea și îmbutelierea vinului.

Art. 13. — Comercializarea băuturilor alcoolice fermentate nedistilate, altele decât vinul și berea, se face numai în formă îmbuteliată, în recipiente cu capacitatea de maximum 2 litri.

Art. 14. — (1) Etichetarea băuturilor se va face cu respectarea prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 106/2002 privind etichetarea alimentelor, cu modificările și completările ulterioare, și trebuie să cuprindă, în conformitate cu prevederile legale în domeniu, următoarele elemente obligatorii:

a) denumirea sub care este vândut produsul care va fi inscripționată cu caractere de aceeași formă și mărime de maximum 10 milimetri;

b) lista cuprinzând toate ingredientele în ordinea descrescătoare a cantității determinată în momentul introducerii în fabricație;

c) volumul net;

d) concentrația alcoolică care se va înscrie în cifre cu cel mult o zecimală, urmată de simbolul „% vol.” și poate fi precedată de cuvântul „alcool” sau de abrevierea „alc.” cu caractere de aceeași formă și mărime de maximum 5 milimetri;

e) data durabilității minimale pentru băuturile fermentate ce prezintă concentrația alcoolică mai mică de 10% exclusiv, cu caractere de minimum 5 milimetri;

f) condiții de depozitare sau de folosire, atunci când acestea necesită indicații speciale;

g) numele și adresa producătorului sau ale ambalatorului ori ale distribuitorului, iar în cazul produselor provenite din afara Uniunii Europene se înscriu și denumirea și sediul importatorului sau ale distribuitorului înregistrat în România;

h) numărul lotului și data îmbutelierii;

i) ingrediente menționate în anexa nr. 1f) „Lista cuprinzând ingredientele la care se face referire la art. 7 alin. (6²), (11)—(14)” la Normele metodologice privind etichetarea alimentelor, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 106/2002, cu modificările și completările ulterioare;

j) denumirea „băutură alcoolică fermentată nedistilată” poate fi completată cu mențiunea „conținut de zaharuri”, urmată de conținutul efectiv de zaharuri din produsul finit.

(2) Etichetarea, publicitatea și prezentarea băuturilor prevăzute în prezentele norme tehnice nu trebuie să conțină cuvinte, desene, orice elemente figurative, inclusiv ale unei categorii de calitate ori învechire sau orice altă combinație a acestor semne sau cuvinte identice ori similare utilizate pentru descrierea sau prezentarea unui vin, a unei băuturi spirtoase cu denumire definită ori a unei băuturi tradiționale românești, a unui soi de struguri, a unui areal de producție, a unei categorii de calitate sau învechire, a unei denumiri de origine ori a unei indicații geografice, care pot crea confuzii sau induce în eroare consumatorii ori pot fi confundate cu prezentarea completă sau parțială a unui vin ori produs vitivinicol a cărui descriere este stabilită prin normele legale în vigoare.

(3) Denumirea sub care se vinde produsul, denumirea comercială, mărcile comerciale utilizate, volumul net, concentrația alcoolică și, după caz, data durabilității minimale trebuie să fie înscrise în același câmp vizual; informațiile înscrise pe etichetă nu pot conține cuvinte care reprezintă ori aduc atingere denumirii unui soi de struguri, unui areal viticol de producție (de exemplu: nume de podgorii viticole), unui termen, desen sau element figurativ uzitat în domeniul vitivinicol (de exemplu: „cramă”, „castel”, „chateau”, „podgorie”, „colinele”, „terasele”, „plaiul”, „podușul”, „mustărie”, „pivnița”, „premiat” etc.), unei categorii de calitate ori învechire, unei indicații geografice sau denumiri de origine controlată a vinurilor; toate cuvintele din denumirea sub care se vinde produsul se vor înscrie cu caractere de aceeași formă și mărime.

(4) Elementele obligatorii de etichetare prevăzute la alin. (1) se înscriu cu caractere vizibile, lizibile, indelebile, nu trebuie să fie acoperite de alte înscrisuri, imagini sau desene.

(5) În sistemul de etichetare este permisă numai reprezentarea grafică a fructelor, arbuștilor sau pomilor fructiferi, din cultura ori flora spontană, sau a părților vegetale ale acestora din care au fost obținute băuturile prevăzute în prezentele norme tehnice.

(6) În cazul băuturilor alcoolice fermentate nedistilate, denumirea sub care se vinde produsul, altele decât berea și vinul, nu se însoțește sau asociază cu termeni ori cuvinte precum: „gen”, „tip”, „mod”, „stil”, „marca”, „gust”.

CAPITOLUL III

Verificare și control

Art. 15. — (1) Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, prin inspecțiile tehnice la nivel central și județean, Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, prin comisiunile regionale pentru protecția consumatorilor, și Ministerul Sănătății, prin autoritățile din subordinea sa cu atribuții de control, verifică și controlează modul de respectare a prevederilor prezentelor norme tehnice de către operatorii din domeniu, în funcție de atribuțiile conferite de legislația în vigoare fiecărei instituții.

(2) Verificarea calității loturilor de produse se face pe întregul lor circuit, de la producere până la comercializare, pe baza documentației tehnice a produsului, însoțită de licența de fabricație, a buletinului de analiză și a probei-martor.

Art. 16. — Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 363/2007 privind combaterea practicilor incorecte ale comercianților în relația cu consumatorii și armonizarea reglementărilor cu legislația europeană privind protecția consumatorilor și de Ordonanța Guvernului nr. 42/1995, republicată, se realizează de către Ministerul Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, prin inspecțiile tehnice din agricultură, și Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, prin comisiunile regionale pentru protecția consumatorilor, conform atribuțiilor legale în vigoare ale fiecărei instituții.

Producător CUI (CNP)
 Unitatea de producție (județ/localitate)
 Licența nr./data

**REGISTRUL SPECIAL DE EVIDENȚĂ
 a băuturilor alcoolice fermentate nedistilate**

Denumirea produsului

Nr. crt.	Denumirea produsului agricol admis	Furnizor	Document(e) de proveniență a produselor agricole	Cantitatea (mii litri, to etc.)	Nr. buletin analiză materii prime	Conținut în zaharuri fermentescibile (g/U.M.)	Aditivi alimentari utilizați				Produs finit rezultat			Denumirea comercială a produsului	Observații	
							Denumirea/cantitatea	Denumirea/cantitatea	Denumirea/cantitatea	Denumirea/cantitatea	Nr. lot/ Data fabricației	Cantitatea (mii l)	Concentrația alcoolică (° vol. alcool %)			Dobândită Totală
1.																
2.																
3.																
4.																
5.																
6.																

Întocmit:

Nume
 Prenume
 Funcția

Verificat:

Nume
 Prenume
 Funcția
 Data
 Semnătura și ștampila

ACTE ALE COMITETULUI INTERMINISTERIAL DE FINANȚĂRI, GARANȚII ȘI ASIGURĂRI

COMITETUL INTERMINISTERIAL DE FINANȚĂRI, GARANȚII ȘI ASIGURĂRI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Normei privind finanțarea cu dobândă subvenționată a operatorilor economici, în numele și în contul statului (NI-FIN-06-IV/0)

În baza Hotărârii Guvernului nr. 534/2007 privind înființarea, atribuțiile, competențele și modul de funcționare ale Comitetului Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări și reglementarea operațiunilor de finanțare, garantare și asigurare efectuate de Banca de Export-Import a României EXIMBANK — S.A. în numele și în contul statului, cu modificările și completările ulterioare, luând în analiză aprobarea Normei privind finanțarea cu dobândă subvenționată a operatorilor economici, în numele și în contul statului,

ținând seama de:

- Legea nr. 96/2000 privind organizarea și funcționarea Băncii de Export-Import a României EXIMBANK — S.A., republicată;
- Nota de aprobare nr. 809 din 10 noiembrie 2009 întocmită de Banca de Export-Import a României EXIMBANK — S.A.;
- discuțiile și propunerile formulate în ședința din data de 26 noiembrie 2009 de către membrii Comitetului Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări,

Comitetul Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări, întrunit în plenul ședinței din ziua de 26 noiembrie 2009, hotărăște:

Articol unic. — Se aprobă Norma privind finanțarea cu dobândă subvenționată a operatorilor economici, în numele și în contul statului (NI-FIN-06-IV/0), prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Președintele Comitetului Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări,
Bogdan Drăgoi

București, 26 noiembrie 2009.
Nr. 202.

ANEXĂ

NORMĂ

privind finanțarea cu dobândă subvenționată a operatorilor economici, în numele și în contul statului (NI-FIN-06-IV/0)

Prezenta normă a fost elaborată în conformitate cu Legea nr. 96/2000 privind organizarea și funcționarea Băncii de Export-Import a României EXIMBANK — S.A., republicată, și cu Hotărârea Guvernului nr. 534/2007 privind înființarea, atribuțiile, competențele și modul de funcționare ale Comitetului Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări și reglementarea operațiunilor de finanțare, garantare și asigurare efectuate de Banca de Export-Import a României EXIMBANK — S.A. în numele și în contul statului, cu modificările și completările lor ulterioare, și cu Regulamentul (CE) nr. 1.998/2006 al Comisiei din 15 decembrie 2006 privind aplicarea prevederilor art. 87 și 88 din Tratatul ajutoarelor *de minimis*¹.

CAPITOLUL I Obiectul finanțării

Art. 1. — Banca de Export-Import a României EXIMBANK — S.A., denumită în continuare *EximBank*, acordă operatorilor economici credite în lei cu dobândă subvenționată, destinate creșterii competitivității acestora și susținerii mediului de afaceri românesc.

Art. 2. — (1) Prezenta normă reglementează acordarea de către *EximBank* a unor produse de finanțare care înglobează o componentă de ajutor *de minimis*. Ajutorul *de minimis* se acordă sub forma subvenției de dobândă. În cazul microcreditului pentru IMM, creditului pentru femei antreprenor și creditului de investiții flexibil pentru IMM, ajutorul *de minimis* se acordă sub forma subvenției de dobândă și a subvenției de garanție.

(2) Prezenta normă stabilește o schemă transparentă de ajutor *de minimis*, care respectă criteriile prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1.998/2006.

Art. 3. — *EximBank*, în calitate de administrator al Fondului destinat stimulării operațiunilor de comerț exterior, precum și pentru finanțarea, cofinanțarea și refinanțarea activităților de dezvoltare a infrastructurii, a utilităților de interes public, dezvoltare regională, susținere a activității de cercetare-dezvoltare, protecția mediului înconjurător, ocupare și formare a personalului, susținere și dezvoltare a întreprinderilor mici și mijlocii și a tranzacțiilor internaționale, potrivit art. 10 lit. c) din Legea nr. 96/2000 privind organizarea și funcționarea Băncii de Export-Import a României EXIMBANK — S.A., republicată, are și calitatea de furnizor de ajutor de stat în cadrul schemei instituite prin prezenta normă.

¹ Publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. 379 din 28 decembrie 2006, seria L.

CAPITOLUL II

Definiții

Art. 4. — În sensul prezentei norme, următoarele noțiuni se definesc astfel:

a) *credit* — creditul în lei, cu dobândă subvenționată, acordat de EximBank, în numele și în contul statului, operatorului economic, sub forma creditului de investiții/creditului pe obiect;

b) *transport rutier* — transportul de marfă și transportul de pasageri pe cale rutieră;

c) *tranzacții imobiliare* — cumpărarea/construirea de imobile în scopul vânzării/inchirierii;

d) *produse agricole* — produsele enumerate în anexa nr. 1 la Tratatul instituind Comunitatea Europeană, cu excepția produselor din pescuit;

e) *IMM* — persoane juridice, așa cum sunt definite în Regulamentul (CE) nr. 70/2001 al Comisiei privind aplicarea art. 87 și 88 din Tratatul CE la ajutoare de stat pentru întreprinderile mici și mijlocii, cu modificările și completările ulterioare²;

f) *IMM nou-înființată (start-up)* — IMM înregistrată la registrul comerțului cu cel mult 24 de luni înainte de data solicitării, care prezintă cel puțin o situație financiară semestrială/anuală depusă la administrația financiară;

g) *rata de dobândă* — rata dobânzii creditului contractat, fixă pe toată durata contractului de credit;

h) *rata de subvenție* — rata cu care se subvenționează rata dobânzii la creditul contractat; aceasta se aprobă prin hotărâre a Comitetului Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări (C.I.F.G.A.) și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I;

i) *rata de referință* — rata de actualizare a fluxurilor de dobândă calculate pe toată durata de creditare, comunicată de Comisia Europeană;

j) *femei antreprenor*:

— peste 50% din acțiuni/părți sociale și drepturile de vot corespunzătoare sunt deținute de femei; sau

— femeia acționar/asociat are și calitatea de administrator al IMM.

CAPITOLUL III

Bugetul și durata schemei

Art. 5. — Bugetul total al schemei pe perioada de implementare 2007—2010, defalcat pe ani, este următorul:

— milioane lei —

	2007	2008	2009	2010
Fonduri pentru finanțări cu dobândă subvenționată	100,0	200,0	200,0	200,0
Total ajutor <i>de minimis</i> pentru subvenție de dobândă*)	14,0	28,0	28,0	28,0
Total ajutor <i>de minimis</i> pentru garanții*)	1,5	3,0	3,0	3,0
Număr estimat de beneficiari	200	400	600	600

*) Ajutorul *de minimis* nu implică un transfer efectiv de fonduri către beneficiari.

Art. 6. — Pentru facilitățile acordate conform prezentei scheme, EximBank acționează în numele și în contul statului. Sursa de finanțare a acestor operațiuni este, potrivit art. 10 lit. c) din Legea nr. 96/2000, republicată, Fondul destinat stimulării operațiunilor de comerț exterior, precum și pentru finanțarea, cofinanțarea și refinanțarea activităților de dezvoltare a infrastructurii, a utilităților de interes public, dezvoltare regională, susținere a activității de cercetare-dezvoltare, protecția mediului înconjurător, ocupare și formare a personalului, susținere și dezvoltare a întreprinderilor mici și mijlocii și a tranzacțiilor internaționale.

CAPITOLUL IV

Beneficiari și criterii de eligibilitate

Art. 7. — (1) Un operator economic este eligibil pentru a beneficia de finanțare și de ajutor de stat în cadrul prezentei scheme dacă, la data depunerii cererii de finanțare, îndeplinește cumulativ următoarele criterii:

a) nu se află în dificultate financiară, în conformitate cu prevederile Instrucțiunilor privind ajutorul de stat pentru salvarea și restructurarea firmelor în dificultate³;

b) nu s-a instituit procedura insolvenței prevăzută de legislația în vigoare;

c) prezintă garanții colaterale pentru garantarea creditului solicitat, conform reglementărilor interne ale EximBank, excluzând garanții ale statului. Pentru garantarea microcreditului pentru IMM și a creditului pentru femei antreprenor se solicită numai garanția personală a cel puțin unuia dintre acționari/asociați/administratori, materializată prin avalizarea de către acționari/asociați/administratori a unui bilet la ordin emis de împrumutat;

d) contribuie din surse proprii la finanțarea proiectului de investiții cu cel puțin 20% din costul total al acestuia. Acest criteriu se aplică doar operatorilor economici care solicită credite de investiții;

e) nu figurează cu credite restante în baza de date a Centralei Riscurilor Bancare (C.R.B.)⁴ și nu figurează cu incidente majore cu bilete la ordin în ultimele 12 luni în baza de date a Centralei Incidentelor de Plăți (C.I.P.)⁵;

f) nu înregistrează datoriile restante către bugetul general consolidat, al căror mod de plată nu a fost reglementat (convenții de eșalonare, amânare, compensare cu TVA de recuperat etc.);

g) în cazul în care a fost emisă o decizie de recuperare a unui ajutor de stat împotriva sa, aceasta a fost deja executată, creanța fiind integral recuperată;

h) nu se află în litigiu, în calitate de pârât, cu Ministerul Finanțelor Publice, inclusiv cu Agenția Națională de Administrare Fiscală, Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului și cu EximBank;

i) suma ajutoarelor *de minimis* de care a beneficiat într-o perioadă de 3 ani fiscali (2 ani fiscali anteriori plus anul curent), inclusiv ajutorul *de minimis* solicitat conform prezentei scheme, nu depășește echivalentul în lei a 200.000 euro (100.000 euro pentru transport rutier);

j) pentru a beneficia de creditul pentru femei antreprenor, IMM va îndeplini și unul dintre următoarele criterii:

— peste 50% din acțiuni/părți sociale și drepturile de vot corespunzătoare sunt deținute de femei; sau

— femeia acționar/asociat are și calitatea de administrator al IMM.

² Publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. 10 din 13 ianuarie 2001, seria L.

³ Publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. 244 din 1 octombrie 2004, seria C.

⁴ În cazul în care din verificarea C.R.B. rezultă existența unui credit restant, iar solicitantul creditului prezintă documente din care să reiasă că a achitat restanța, se consideră criteriul îndeplinit.

⁵ În cazul în care solicitantul figurează cu incidente de plată accidentale, care nu denotă un comportament financiar defectuos, se poate accepta la finanțare, cu justificarea corespunzătoare.

(2) Sunt eligibili pentru a fi selectați în cadrul prezentei scheme operatorii economici care activează în toate sectoarele economice, cu excepția operatorilor economici care solicită finanțări în lei pentru proiecte din sectorul/domeniul:

a) pescuitului și acvaculturii, acoperite de Regulamentul (CE) nr. 104/2000⁶ al Consiliului din 17 decembrie 1999 privind organizarea comună a piețelor în sectorul produselor pescărești și de acvacultură;

b) producției primare a produselor agricole enumerate în anexa nr. 1 la Tratatul instituind Comunitatea Europeană;

c) procesării și marketingului produselor agricole listate în anexa nr. 1 la Tratatul instituind Comunitatea Europeană, în următoarele cazuri:

— când quantumul ajutorului este stabilit pe baza prețului sau a cantității produselor de acest tip cumpărate de la producătorii primari sau puse pe piață de operatorii economici respectivi;

— când ajutorul este condiționat de a fi parțial sau integral cedat producătorilor primari (fermieri);

d) sectorului carbonifer, așa cum este definit în Regulamentul (CE) nr. 1.407/2002⁷ al Consiliului din 23 iulie 2002 privind ajutorul de stat pentru industria cărbunelui;

e) activităților legate de exportul către state terțe sau state membre ale Uniunii Europene, respectiv legate direct de cantitățile exportate, de organizarea și funcționarea rețelei de distribuție sau de alte cheltuieli curente legate de activitatea de export;

f) activităților care favorizează utilizarea produselor naționale în detrimentul celor din import;

g) producției de armament;

h) jocurilor de noroc;

i) comerțului cu ridicata și cu amănuntul;

j) producției produselor din alcool și tutun;

k) tranzacțiilor imobiliare;

l) achiziției de mijloace de transport utilizate pentru transport rutier de marfă pentru terți;

m) achiziției de mijloace de transport de persoane, cu o capacitate de până la 8 persoane;

n) serviciilor de contabilitate, consultanță, altor activități similare, dacă finanțarea este destinată construirii/achiziționării/amenajării/renovării de imobile cu destinație de sedii sociale/puncte de lucru;

o) activităților de poștă și de curierat;

p) publicității și activităților de studiere a pieței;

q) activităților de închiriere și leasing;

r) activităților de investigare și protecție.

b) credit pentru capital de lucru — pentru finanțarea activității curente a IMM, cu destinație bine determinată (plata furnizorilor de materii prime și servicii, plata salariilor etc.):

— suma creditului: maximum 300.000 euro în echivalent lei;

— perioada creditului: maximum un an;

c) microcredit pentru IMM — pentru proiecte de investiții și/sau activitate curentă:

— suma creditului: minimum 10.000 euro în echivalent lei, maximum 35.000 euro în echivalent lei;

— perioada de creditare: maximum un an pentru activitatea curentă/maximum 5 ani pentru proiecte de investiții;

d) credit pentru domenii prioritare — destinat operatorilor economici pentru finanțarea proiectelor din domeniile prioritare de dezvoltare stabilite prin Legea nr. 96/2000, republicată:

— suma creditului: maximum 1.500.000 euro în echivalent lei;

— perioada de creditare: maximum 10 ani, în funcție de natura și de durata proiectului care face obiectul finanțării;

e) credit pentru femei antreprenor — pentru finanțarea proiectelor de investiții (incluzând o componentă de finanțare pentru capital de lucru de maximum 40% din valoarea creditului) și finanțarea activității curente a IMM, cu destinație bine determinată (plata furnizorilor de materii prime și servicii, plata salariilor etc.):

— suma creditului: maximum 100.000 euro în echivalent lei;

— perioada creditului: maximum 5 ani pentru credit de investiții/un an pentru activitatea curentă;

f) credit de investiții flexibil pentru IMM — pentru finanțarea proiectelor de investiții (incluzând o componentă de finanțare pentru capital de lucru de maximum 40% din valoarea creditului):

— suma creditului: maximum 1.000.000 euro în echivalent lei;

— perioada creditului: maximum 10 ani.

(2) Gradul de acoperire cu garanții colaterale a creditelor cu dobândă subvenționată este:

— pentru creditele enumerate la alin. (1) lit. a), b) și d): minimum 100%;

— pentru microcreditul pentru IMM și creditul pentru femei antreprenor: minimum 20%;

— pentru creditul de investiții flexibil pentru IMM: minimum 50%.

Art. 10. — (1) Valoarea ajutorului se determină *ex ante*, pentru toată perioada de creditare, prin însumarea fluxurilor actualizate de dobândă aferente angajamentului total la data acordării creditului.

(2) Actualizarea fluxurilor de dobândă se efectuează la momentul acordării creditului, folosind rata de referință comunicată de Comisia Europeană, conform formulei:

$$\text{Subvenție dobândă} = \sum_i \text{Sold}_{i,i-1} \times r_s \times \frac{nz_{i,i-1}}{360} \times \frac{1}{(1+r_a)^{\frac{nz_{i,0}}{360}}}$$

unde:

$\text{Sold}_{i,i-1}$ = soldul zilnic al creditului (între data „i” de plată a dobânzii și data imediat anterioară „i-1” de plată a dobânzii);

$nz_{i,i-1}$ = perioada de fructificare a soldului creditului (numărul de zile calendaristice dintre data „i” de plată a dobânzii și data imediat anterioară „i-1” de plată a dobânzii);

$nz_{i,0}$ = perioada de actualizare (numărul de zile calendaristice dintre data „i” de plată a dobânzii și data de acordare a creditului);

r_s = rata de subvenție;

r_a = rata de referință (actualizare).

CAPITOLUL V Măsurile de sprijin

Art. 8. — În cadrul schemei se acordă sprijin financiar sub forma subvenției de dobândă la toate tipurile de credit menționate la art. 9 și a subvenției de garanție pentru microcreditele pentru IMM, creditul pentru femei antreprenor și creditul de investiții flexibil pentru IMM.

Art. 9. — (1) Subvenția de dobândă se acordă pentru următoarele tipuri de credite:

a) credit de dezvoltare pentru IMM — pentru finanțarea proiectelor de investiții (incluzând o componentă de finanțare pentru capital de lucru de maximum 40% din valoarea creditului):

— suma creditului: maximum 1.500.000 euro în echivalent lei;

— perioada creditului: maximum 10 ani;

⁶ Publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. 17 din 21 ianuarie 2000, seria L.

⁷ Publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. 205 din 2 august 2002, seria L.

(3) Valoarea ajutorului de stat pentru microcreditul pentru IMM și creditul pentru femei antreprenor se determină prin însumarea valorii subvenției de dobândă cu echivalentul subvenției brute aferente exceptării de garanții colaterale reale. Echivalentul subvenției brute pentru garanția oferită de EximBank se determină conform următoarei formule:

$$\text{Echivalent subvenție brută pentru garanție} = \frac{80\% \times \text{Valoare credit (principal)} \times 200.000}{1.500.000}$$

(4) Valoarea ajutorului de stat pentru creditul de investiții flexibil pentru IMM se determină prin însumarea valorii subvenției de dobândă cu echivalentul subvenției brute aferente exceptării parțiale de garanții colaterale. Echivalentul subvenției brute pentru garanția oferită de EximBank se determină conform următoarei formule:

$$\text{Echivalent subvenție brută pentru garanție} = \frac{(100\% - Ga\%) \times \text{Valoare credit (principal)} \times 200.000}{1.500.000},$$

unde *Ga* este gradul efectiv de acoperire cu garanții colaterale.

Art. 11. — Valoarea maximă a ajutorului obținut de un beneficiar în cadrul prezentei scheme nu poate să depășească echivalentul în lei a 200.000 euro (100.000 euro pentru transport rutier) pe o perioadă de 3 ani fiscali (2 ani fiscali anteriori plus anul curent).

CAPITOLUL VI Regula de cumul

Art. 12. — (1) Ajutorul *de minimis* nu va fi cumulată cu niciun alt ajutor de stat acordat pentru aceleași costuri eligibile (legate de același proiect de investiții), în cazul în care un asemenea cumul ar duce la depășirea intensității maxime admise prevăzute în legislația specifică aplicabilă, după caz.

(2) Ajutorul *de minimis* va fi acordat numai după ce EximBank a verificat respectarea regulii cumulului, pe baza declarației pe propria răspundere a operatorului economic.

(3) În cazul în care valoarea totală a ajutorului acordat unui operator economic depășește plafoanele ajutorului *de minimis*, acest ajutor nu poate fi acordat nici chiar pentru o fracție ce nu depășește aceste plafoane.

CAPITOLUL VII Documentația, analiza și aprobarea finanțării

Art. 13. — Operatorii economici depun la EximBank cererea de finanțare, însoțită de documentele necesare analizei solicitării de finanțare.

Art. 14. — Documentația pentru acordarea finanțării cu dobândă subvenționată se depune la sucursalele EximBank și se înregistrează în Registrul unic al finanțărilor cu dobândă subvenționată, în ordinea cronologică a primirii dosarelor complete. Solicitățile pentru acordarea finanțării cu dobândă subvenționată vor fi analizate și selectate în limita bugetului anual alocat schemei, în funcție de data și numărul înregistrării, pe principiul „primul venit, primul servit”.

Art. 15. — Operatorii economici care solicită finanțare cu dobândă subvenționată au obligația deschiderii unui cont curent la EximBank.

Art. 16. — Pentru finanțarea cu dobândă subvenționată, operatorul economic va plăti EximBank comisioane conform Caietului de comisioane al EximBank.

Art. 17. — Cererea de finanțare cu dobândă subvenționată se analizează de EximBank conform reglementărilor sale interne.

Art. 18. — În baza hotărârii Comitetului Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări (C.I.F.G.A.) de aprobare a finanțării cu dobândă subvenționată, EximBank va comunica operatorului economic valoarea maximă a ajutorului și caracterul de ajutor *de minimis* al acestuia.

CAPITOLUL VIII

Monitorizarea și raportarea ajutorului *de minimis*

Art. 19. — (1) În cazul în care se constată că au fost încălcate condițiile prevăzute de legislația în domeniul ajutorului *de minimis*, EximBank va lua toate măsurile necesare pentru recuperarea sumelor acordate.

(2) În cazul în care, ulterior acordării finanțării cu dobândă subvenționată, se constată că operatorul economic nu a respectat obligațiile contractuale stabilite, EximBank poate retrage acordarea subvenției de dobândă sau declara creditul scadent și exigibil, cu toate dobânzile și celelalte sume datorate.

(3) În cazul în care împrumutatul nu achită datoriile sale față de EximBank, în cel mult 90 de zile calendaristice⁸, contractul de credit se consideră reziliat de plin drept, fără a mai fi necesară îndeplinirea vreunei alte formalități, fără punerea în întârziere și fără intervenția instanțelor judecătorești, declarându-se creditul scadent și exigibil cu toate dobânzile și celelalte sume datorate.

(4) Recuperarea prin executare silită se efectuează prin Corpul executorilor fiscali al EximBank, potrivit dispozițiilor legale în vigoare privind Codul de procedură fiscală și prevederilor normelor interne privind recuperarea creanțelor administrate de EximBank în numele și în contul statului.

Art. 20. — EximBank va păstra evidența ajutoarelor acordate în baza prezentei scheme și informațiile referitoare la acestea, pe o perioadă de 10 ani de la data ultimei alocări specifice de ajutor în cadrul acesteia, pentru a stabili dacă sunt respectate toate condițiile prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1.998/2006.

Art. 21. — EximBank va transmite anual Consiliului Concurenței un raport cu privire la implementarea schemei în forma prevăzută în cap. III din Regulamentul (CE) nr. 794/2004 al Comisiei din 21 aprilie 2004 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 659/1999 al Consiliului de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE⁹.

Art. 22. — Operatorii economici beneficiari de ajutor de stat vor ține o evidență specifică a ajutoarelor primite, în conformitate cu legislația în domeniul ajutorului de stat.

Art. 23. — În vederea asigurării transparenței și a unui control eficient al ajutoarelor *de minimis*, EximBank va aplica prevederile art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 117/2006 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 137/2007, referitoare la schemele *de minimis*, și va transmite spre informare Consiliului Concurenței prezenta schemă de ajutor *de minimis* în termen de 15 zile de la data adoptării.

Art. 24. — Prezenta schemă va fi publicată integral pe site-ul EximBank, la adresa <http://www.eximbank.ro>

⁸ 45 de zile calendaristice, după data de 31 decembrie 2010.

⁹ Regulamentul Comisiei (CE) nr. 794/2004 cu privire la implementarea Regulamentului Consiliului (CE) nr. 659/1999 referitor la aplicarea art. 93 din Tratatul CE, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 140 din 30 aprilie 2004.

Art. 25. — EximBank va furniza Consiliului Concurenței toate informațiile solicitate de Comisia Europeană cu privire la prezenta schemă de ajutor *de minimis*, pentru a fi transmise acesteia, în termen de 20 de zile lucrătoare de la primirea solicitării.

CAPITOLUL IX Dispoziții finale

Art. 26. — Valoarea maximă a subvenției de dobândă care poate fi acordată în cadrul schemei se actualizează automat la modificarea pragului *de minimis* al ajutorului de stat.

Art. 27. — În scopul aplicării prezentei norme, EximBank emite proceduri, care se supun aprobării Comitetului Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări (C.I.F.G.A.).

Art. 28. — Prezenta normă abrogă Norma privind finanțarea cu dobândă subvenționată a operatorilor economici, în numele și în contul statului (NI-FIN-06-III/0), aprobată prin Hotărârea Comitetului Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări nr. 385/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 880 din 24 decembrie 2008, cu modificările și completările ulterioare.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 436404